

[Alsing Andersen.]

Tilfældet. Disse Erhvervsledere, hvoraaf ogsaa det ærede Medlem har nævnt nogle ved Navn, naar nok ikke det ærede Medlem til Knæene, hvad politisk Taktik angaar, men deres Indsigt i og Interesse for Erhvervs politik antager jeg saa nogenlunde staar Maal med det ærede Medlems, og naar de nu har taget den Stilling, de har, og virkelig har forstaaet, at den nuværende Regering har drevet en positiv Erhvervs politik af Interesse for Beskæftigelsen, af Betydning for Beskæftigelsen her i Landet, og de har nægtet at lade sig spænde for den konservative Partiagitations Vogn, kunde jeg bl. a. tænke mig, at det var, fordi de med en vis Gru ser den Stilling, det konservative Parti indtager i praktisk Politik i Øjeblikket. Det konservative Parti har stillet sig fornemt udenfor, det vil ikke have noget Ansvar mere, det har stillet sig udenfor. Jeg kunde tænke mig, at Erhvervsledere og mange andre netop ser saaledes paa det, at de siger: Hvorledes skulde det være gaaet under denne Krise, hvis alle andre Partier, der har nogen Betydning i denne Sag, havde stillet sig paa samme Maade, havde været lige saa fornemme, som Det konservative Parti har været. Hvilken Erhvervs politik, hvilken positiv Politik i øvrigt kunde der saa have været ført her i Landet? Det konservative Parti har ikke taget Hensyn hertil. De har, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ved en eller anden Lejlighed har sagt, villet forbeholde sig deres Frihed i taktisk-politisk Henseende. Derfor er de ikke gaaet ind i nogen positiv Politik i det sidste Par Aar, og det er sikkert dette, som er afgørende for de paagældende.

De paagældende tænker vel egentlig ogsaa paa, hvorledes det skulde være gaaet, hvis de to store Oppositionspartier skulde have været Flertal sammen i begge Ting i de Kriseaar, vi har oplevet. Hvilken positiv Erhvervs politik har de to Oppositionspartier, Venstre og de Konservative, i denne Sag til fælles? Tiden tillader ikke at gaa nærmere ind paa dette i Øjeblikket, men baade Venstres Ordfører og de Konservatives Ordfører faar jo Ordet efter mig, og det vilde være en naturlig Opgave for dem her at fremstille for Offentligheden, hvor de to Partiers fælles positive Erhvervs politik ligger, om de overhovedet har nogen fælles Linie, de vil kunne samles om, i erhvervs politisk Henseende. Hidtil har det ikke været muligt for de to Partier at give Antydninger heraf, og jeg tror ikke, jeg spaar meget forkert, naar jeg siger, at naar

de to ærede Ordførere efter mig har talt, vil vi være lige kloge med Hensyn til, hvilken positiv Erhvervs politik de to store Oppositionspartier vilde have at sætte ind i Fællesskab, dersom de havde Flertallet og Ansaret for Landets Politik i disse Aar. Derfor er det efter min Mening overordentlig let forstaaeligt, at ansvarlige Erhvervs ledere i mange forskellige Erhverv faar Kuldegysninger, naar de tænker sig den Mulighed, at Venstre og Konservative i Fællesskab skulde være Flertal her inde i disse Aar. De tænker sikkert bl. a. paa Aarene, sidste Gang da de to Partier var Flertal, og da — det tør jeg roligt hævde, hvis det er urigtigt, beder jeg de to ærede Ordførere om at modbevise det med Eksempler — det, der blev udrettet den Gang under de vanskelige Forhold, der da eksisterede, meget vel kan karakteriseres saaledes; at disse to Partier i Virkeligheden ikke lagde to Straa over Kors til Bekæmpelse af Krisen og de vanskelige Forhold, der fandtes dengang i Samfundet.

Men for at dække over denne Nøgenhed med Hensyn til en positiv Politik i Mod sætning til den nuværende Regerings positive Politik saa har vi jo, navnlig fra konservativ Side, hørt forskellige nye Toner. Man har ogsaa her søgt at fiksse det gamle Fugleskræmsel, Socialistforskrækkelsen, op. Der er blæst til Kamp imod Systemet, og det ærede Medlem Hr. Pürschel, der jo er noget ved Hæren, har ogsaa paa dette Omraade villet vise sig som en af de mest martialske: han har talt om, at det skulde rasle og ramle, at der skulde ryddes op. Jeg er enig med de Konservative i, at der er meget, der skal ryddes op i i dette Samfund. Men vi har hidtil ikke hørt andet end Slagord fra konservativ Side, det var rart at vide lidt om, hvad det er, der skal ryddes op i, hvor det er, der skal ryddes op, og hvad det er, der positivt skal sættes i Stedet, vel til Bekæmpelse af den Krise, vi lever under. Der er ikke givet klare Anvisninger herpaa, man bruger blot Slagordet om, at det gælder om at rydde op, men vi ved jo fra Aalborg-Resolutionen, at Sociallovgivningens Føringelse er en af de Ting, man tænker paa, naar man taler om at rydde op, vi ved, at det konservative Program sigter efter at bryde ned, hvad Arbejderorganisationerne har bygget op af Værn over for Arbejdsgivernes Æneherredømme med Hensyn til Fastsættelse af Arbejds løn og Arbejds vilkaar i det hele taget, og vi ved endelig, at det er en stor Kriseforanstaltning set med konservative Øjne at faa Marxismen